

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr., a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumerează și la poște și la librării.

În București

primește abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsicani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Francezii se liniștesc...

Nu e toamă mult, abia câteva săptămâni numai, de când foarte mulți credeau că republica franceză se află în ajunul unei catastrofe din care cu greu va scăpa teafără. Scandalul Panama, ca un iad negru și furios, a înghițit o mulțime de ilustrități, atât politici cât și oameni financiari și stilpi ai propășirii economice.

P'un moment se credea că are să cadă jertfă chiar presidential republicii, și cum elementele turbulente și monarchice începuseră o acțiune destul de primejdioasă, lumea se întreba deja: cine are să conducă imperiul puternic de odinioară și republica glorioasă de ieri?

Cei, care cunosc însă isvorul necesat de forță politică și economică a poporului francez, care știu din istorie și au văzut chiar cum în zilele cele mai critice Francezii s'au arătat mai viguroși: au seos armate ca din pământ și bani de au pus lumea în mirare, nu și-au pierdut încrederea în vitalitatea Francezilor nici chiar în momentele de criză pe mai pomenită prin care a trecut republica în aceste din urmă luni.

Și au avut dreptate.

Azi putem să considerăm criza ca terminată. Campania pățimase a unor ziare a încetat, cei compromiși în afacerea Panama și-au primit pedeapsa, oscilațiunile dela bursă au încetat și ele, ear' cât despre valorile ce turburaseră corpurile legiuitoare franceze, sau liniștit și ele, după ce elementele extreme: radicalii pe de o parte și conservatorii pe de alta, au fost siliți să recunoască și unii și alții că nici chiar în Franța, la poporul atât de viu și ușor de pus în mișcare, n'au trecut vorbele goale, nu prind insinuările, ci oamenii de muncă s'au căuțai.

Nota situațiunii o dă de altfel faptul, că la votarea de probă asupra alegerii presidentului senatului, cele mai multe voturi le-a primit Jules Ferry, bărbatul politic despre care mulți credeau că n'are să mai revină, ci că pe veci este îngropat de opinia publică, ce nu-i poate ierta pretinsa amiciție prea mare pentru Germani și eșecul din Tonkin.

Eată de ce acest fapt este un eveniment însemnat și de ce el caracterizează situația:

În Franța scaunul de president al senatului nu este pur și simplu o răsplătă numai bătrânilor ce au adus servicii mari țării, un loc de retragere prin urmare pentru cei care numai ca

o decoare trebuie ținuți, ci experiența a dovedit, că este treapta după care se pășeste la scaunul de president al republicii.

Ear' despre Ferry cu atât mai ales se poate presupune aceasta, cu cât se știe că la ultima alegere de president al republicii a fost unul dintre candidații care n'a căzut decât în urma unirii în contra lui a elementelor celor mai eterogene: radicalii extremi, monarchiști și boulangiști, care se temeau toți de el, și cu cât chiar acum a bătut pe candidatul guvernului actual, pe Magnin, agreatul lui Sadi Carnot și cu cât nu mai e o taină că aderenții lui îl vor și candida față cu Sadi Carnot.

Se înțelege, că potrivit și au început campania contra lui, pentru-că la alegerea definitivă, Ferry se nu poată reuși. Au desgropat toate din trecut lui, căutând să-l compromită. Nu prind însă și se spune deja că Magnin nu va mai candida, în fruntea senatului va veni deci Ferry, un om de muncă, serios, dușman al guralivilor și zurbagiilor, care după ce vafi chemat apoi cu vremea în capul republicii, nu va întârzia a pune la locul lor pe toate elementele turbulente.

Este cel mai bun lucru ce s'ar pute face pentru Franța, care de când cu scandalurile boulangiste n'a mai avut liniște, ci a fost mereu neliniștită, când de anarchiști, când de socialiști, ear' acum în urmă era cât pe colo să se îngloade într'un nămol, din care scăparea începuse a deveni problematică.

Ear' revenirea la o cale mai liniștită a Franței este un bine nu numai pentru poporul francez, ci pentru toate statele din Europa, în care totdeauna s'a resimțit, într'o măsură mai mare sau mai mică, cele întemplate în republica franceză.

Eată de ce alegerea lui Ferry de președinte al senatului are să fie un eveniment nu numai pentru Francezi, ci un lucru important și pentru celelalte state, sincere doritoare ale progresului liniștit dar' sigur, și dușmanele ori-cărora elemente ce nu știu să și marcheze drumul decât prin sguiduri.

Croații despre cestiunea naționalităților. Comentând cele întemplate în congregațiunea comitatensă din Pressburg, „Agramer Tagblatt” își termină primul se del 23 l. c. precum urmează: „Adevărat că este cu mult mai ușor a acuza pe Papa, pe Tarul, camarilla din Viena și irredentismul român, decât a te acuza pe tine

insuși; dar' se știe că nici copilul nu se face mai bun, dacă îi dai voce să pună pe alții vina pentru stângăriile sale. Dacă masele maghiarimii în orbirea lor națională nu înțeleg aceasta, ar trebui să o înțeleagă măcar conducătorii responsabili pentru desvoltarea raporturilor. Unui om mărginit ca Bacsák Pál i-se poate ierta prostia, că bănuște pe Slovaci că „cochetează cu Rusia”, că aude „cântări panslave” și ar dori să pună sub o lege excepțională preoții și învățătorii „panslavi”. Dar' ce să zicem când un comite-suprem de calitatea conțelului I. Zichy ascultă toate prostiile acestea și enunță pe basa lor o rezoluție?! Că dl conte se stee pe același nivel politic cu dl Bacsák, nu se poate presupune. De ce dar' nu a avut curajul să și afirme convingerea sa mai bună? Aici este momentul periculos în precara situație internă a Ungariei. Sub terorisul presei ce are interes ușor de înțeles în maghiarizarea a cu forța, tuturor celor ce au vre-un rol în viața publică a Ungariei, le lipsește curajul de a se opune acestor păgubitoare exaltațiuni naționale și a lumina fața nălucei nefaste a statului maghiar unitar cu lumina patriotismului adevărat. Acest curajul trebuie însă să-l aibă cei cheinați și prudenți dintre Maghiari, dacă nu voesc să rischeze tot. Ar trebui să fie deja convinși, că naționalitățile nu mai pot fi oprite cu procurori și temniceri dela reclamarea drepturilor. La ce așadar aceste netrebnice probe de putere, la care în tot cazul Maghiarii rischează mai mult.

La Seghedin.

Sunt două feluri de locuri istorice: unele mărturie, monumente despre evenimente înalțătoare ale vieții naționale, cum e la noi România Câmpul Libertății, — altele sfințite prin sângele eroilor ce si-au jertfit viața pentru patrie și pentru cauza națională.

La fost dat, în veacul nostru, stăpânirii maghiare gloria de a face să se înregistreze și al treilea fel de loc istoric: închisorile de stat, locul de osândă al tuturor bărbaților naționaliști cari își iubesc neamul, care au curajul de a se devota luptei pentru recăștigarea drepturilor poporului împilat și oropsit, locul menit să încâtușeze libera cugetare, să amortească simțirea cea mai nobilă, și să moaie aspirațiunile cele mai calde.

Un astfel de loc e Seghedinul, în a cărui închisoare de stat geme în prezent leul luptelor noastre naționale, dl dr. Vasile Lucașiu, închisoare din care nu s'a împlinit încă anul, de când a ieșit un alt preot și lup-

tător, părintele Ioan Macaveiu; — astfel de locuri sunt Năsăudul unde a suferit martiru Cornel Pop Păcurar, Vațul unde a stat întemnițat dl Ioan Slavici, Sibiuul, unde publicistul Septimiu Albini a fost întemnițat la un loc cu criminalii ordinari.

Am vizitat zilele trecute pe dl dr. Vasile Lucașiu.

Cam la capătul orașului, înspre mează zi, acolo unde Tisa înecă tot când se revărsă, e o clădire cu un etajiu, jur împrejur zid înalt. O singură poartă, închisă totdeauna. Deasupra porții inscripția: „Magyar királyi állami fogház” (Inchisoare de stat regească ungară). M'am gândit, cetind această inscripțiune, oare n'ar fi fost mai nimerit să se scrie în locu-i: „Magyar nemzetiségű” (Instituțiune național-maghiară)?! Am sunat de mai multe ori, până ce s'a arătat un haiduc, înarmat. A trebuit însă ca să alerg prin oraș, să caut pe directorul temniței, să-l rog să-mi dea un bilet, pentru ca să pot visita pe neînfrântul nostru luptaci. Mi s'a deschis atunci și a doua poartă — de fer — care dă în curtea îngustă în mijlocul căreia e temnița. O tăcere adâncă domnea aici, cu adevărat tăcere de temniță. Am urcat câteva trepte și de acolo m'au condus, prin gangul ce străbate dealungul clădirii, într'o celulă (nrul 22) cam de patru pași lățime și vre-o șapte pași lungime. O singură fereastră, și aceea spre mează noapte, înăut soarele nu o bate, ci-l vezi numai pe coșurile caselor din față. Mobilierul seracacios, simplu, din scândură jiluită așa cum a dat Dumnezeu, și nevăpsit. Un spălător, o masă, o mică bibliotecă din patru scânduri — un pat ca la casarmă, un dulap și o sobă. Pe părete o singură icoană, aceea a Sfintei Fecioare Maria, adusă de întemnițat, după-cum și bibliotecă (?) — sau mai bine: cele patru scânduri, — numai după multă rugăciune i-s'a îngăduit deținutului să o comande, pe banii sei proprii, căci în liberalul și cultul stat ungar asemenea lucru nu prea se încurajază, cu atât mai puțin se face din oficiu!..

Aici am îmbrățișat pe apostolul dreptei noastre cauze. Și mi s'întea parcă îl îmbrățișez în numele tuturor Românilor, și el mă îmbrățișă, de parcă ar strânge la sinul lui pe toți Români de inimă cari îl iubesc și îl doresc...

Este tot Lucașiu, a cărui figură întipărită a rămas tuturoră căți l'au văzut: cu statura lui bărbătească, plin de viață în față și în ochi cu foc, vocea dulce, dar' ale căreia săgeți par'că troznesc și acum în sala tribunalei dela Dobriș și Sătmăr, par'că resună încă deșteptător în toată întinderea dela Crișuri și până sus în Tisa, ținutul redeșteptat la viața națională de cel, al cărui glas azi înăbușit este între ai temniței patru păreți; numai capul îi este par'că mai brumă: dă în cărunțea.

FOIȚA „TRIBUNEI”

Petru Maior.

— Studiu —

de George Bogdan-Duică.

(Introducere.)

Petru Maior a fost o inteligență mare; ear' mărimea minții lui găsi nobile îndemnuri în poate mai mare inima lui.

Bărbat mare, bărbat rar!

Și ca-și-cum din voea unei provedințe țesut gata, dar' pentru noi ascuns, ar fi cursul vremilor ce ea le desvetește; și ca-și-cum această provedință ni-ar fi nouă, neamului românesc, purtătoare de multă grijă ocrotitoare — el, Petru Maior, și George Șincai și Samoil Clain, toți trei nobili, de Dicio-Sân-Mărtin, de Șinca și de Sad, se iviră ca dintr'a ei poruncă tocmai într'o vreme, în care acest al nostru neam avea lipsă de lumină împărțită cu inspirație de apostol și cu îndrăsnire de martir.

Și ei apostoli au fost și martiri!

Nu scilpește nici o marmoră albă, nu se zărește nici un bronz serios pe mormintele acestor trei eroi ai minții; ba nu cunoaștem nici cărările ce ne-ar duce la mormintele lor să le aducem închinare.

Monumentele lor și-le-au înălțat ei înșiși din viața lor, din scrierile lor!

Vino, tinerime, și șterge praful de pe ele; vino și descopere isvoare adânci, nescăcate de înțelepciune și iubire de neam; și dacă eroii acestia vor fi în tine, fi-vei și tu măcar o parte din ei!

Ardealul și poporul român în „Istoria” lui Maior.

Petru Maior s'a născut în Căpușul-de-Câmpie, în comitatul Turdei, în nefericita noastră țeară a Ardealului.

Dragă ti era lui țeara asta, pe care și-o cunoștea ca pasărea cuibul. Scriind, el o desmeardă cu vorbe frumoase; pentru el ea e „țeară desfătată”, ea se poate lăuda cu „bunătațea pământului ei, care poate îndestula de toate pe locuitorii și agonisitorii sei întru cele ce sunt de lipsă spre desfătața chivernisire a vieții”; ea e „țeară sănătoasă și cu toate bunătațile îndestulată”; în ea sunt „moșiile grase”.

Dar' această bogăție și aceste desfătări scris a fost să nu rămână numai fiilor sei, ciu drepti, deși natura i-a făcut Ardealului brui mândru și apărător din munții Carpați. Căci, zice Maior, care privia și cu ochi de ostaș la harta țării sale, că peste Carpat „nu puteau lesne să se răsbătă barbarii”, și în alt loc: „care știe firea războiului și-i sunt cunoscute locurile Ardealului, care prepartinătoare sunt țeranilor spre a conveni pe năvălitorii protivnică” poate înțelege că d. e. Tuhutum ce venia din Ungaria, ar fi putut fi zdrobit de acei țerani cu vorbele acestea. Maior explică la 1812 o

pricină a succeselor ostășești dela 1848 și — el contemporanul lui Horia, gândit-a oare? — și a celor dela 1785.

Aici găsim dar' un isvor al patriotismului lui Maior: iubirea țării Ardealului!

Dar' mai calde și mai alese cuvinte găsește peana lui Petru Maior, când el vorbește de poporul seu, pe care-l vede frânt de asupriri, și asuprit de venetici.

„Și astăzi barbarilor le este purt numele de Român”, zice el, amărțit, dar' căutând o analogie la starea în care noi Românii ne aflam pe când emigrările rostogluiau potop-potop popoare peste pământul nostru, tot prezentul trist fi cade în minte. Au nu se poate și acum afa țeară, ca să cuprinză mai multe ginți deschilinite în sinul seu; și o gintă dintre acestea să fie la toate celelalte ginți urtă, ci pentru-că toate celelalte ginți au dela această nu puțin foale, pentru aceea-bucuros o sufer, ba încă de ar vrè unii casasi de ai ginteii acesteia să fugă dintr'acea țeară, fi opresc.” (pagina 78) Așa vorbește el zugrăvind în alusie Ardealul și omorțoarea iobăgie în care căzuse neamul nostru.

Și mare era, ca și astăzi, acest popor „suferit” și suferitor. Maior stăruie des asupra însemnătății acesteia numerice a lui: „Câte

*) E fapt, că iobăgi români fugiau în țeri străne. A țel d. e. Apafi, principele Ardealului, vorcește în actual prin care dăruște lui Brancoveanu Sămbăta-de-sus — la 1678 — de iobagi fugiți în Muntenia și readuși la gilea lor prin signuța Voievodului român Vezi Nic. Densușiu, Monumente pentru istoria Terii-Făgărașului, pag. 41.

neamuri”, zice el, „sunt din Tisa până în Marea-Neagră, decât fiecare neam de acestea fără asemănare sunt mai mulți Români; ba toate neamurile câte sunt din Tisa până în Marea-Neagră se le socotești la oaltă încă cu mult mai mulți sunt Români în prea largul acela ținut” — adevă în ținutul care alcătuia — după Maior, teritorul Daciei-vechi (pag. 154, 59, 190 etc)

Și privirea lui Maior, care nu caută numai numele, nici numai limba, ci caută rasa, „sângele” cum zice el, se lărgește și cuprinde toate grupele de Români, revendicând rasei noastre chiar și pe cei-ce prin felurite științe și neștiute întemplări și-au pierdut graiul românesc. El vorbește cu căldură despre Macedoneni, care „în timpurile acestea de pe urmă” începuseră a se învrăjbi cu Grecii; „sângele lor e curat românesc și (ei) sunt adevărați Români” (pag. 209). El revendică pe Maurovlahii*) din Croația, Bosnia și dintre munții țării sârbești, despre care spune, că „acum”, adevă pe timpul seu „unii încep a se lăpăda și de numele Vlăhi”, după-ce limba au lăpădat-o (pag. 206, 207, 204 etc.). Și așa mai departe. Conștiința unității de rasă și de aptitudini**) era viuă în inima lui Maior, marelui apostol al românismului.

Era deci o urmare firească, dacă el voiau, ca toți, de pretutindeni să caute

*) Români sloveniași de pe rîpa Dalmației se numesc și ai „Morlachi”.

**) Vezi pag. 179.

Încolo sănătos și destul de bine dispus. Așa, că dacă e vorba despre deprinare, apoi aceasta nu cel un an și două luni de temniță (pe atunci tabla regească din Dobriș nu-i ridicase încă osânda de a doua-oră la patru luni temniță ordinară) i-o poate aduce, ci faptul că i-s'a adus la cunoștință că și alte două procese sunt pe cale a i-se intenta: unul de cătră fisolgăbirel Schmid din Baia-mare pentru calomnie, ear' altul din partea procurorului de stat, pentru scrisoarea „Din pragul temniței”, publicată în „Tribuna”; — vor în chipul acesta să-i facă peste puțină ori-ce activitate, acum când mai ales trebuie să luptăm cu toții și din răspuneri.

Pe când eram mai aprinși în convorbirea noastră și eu abia puteam să răspund la multele întrebări ce dl Lucașiu îmi puneă — un om, obicinuit cu lupta, de câte nu-i muncit, câte n'ar dori să știe după-ce de șese săptămâni închis de lume — eată că darabantul anunță că „dl Hurbanescu” dorește a vedea pe părintele... Ne-am uitat unul la altul mirați și ne-am gândit îndată, că acesta nu poate fi altul decât dl Svetozar Hurban Vajansky, aprigul publicist slovac. Darabantul însă, având pe semne credința că pe aici numai Români calcă, l'a crezut Român și i-a schimbat terminațiunea numelui.

„Să poftescă” ziserăm, bucuroși că putem să-i facem cunoștință eminentului luptător.

Și întră un bărbat, cam de patruzeci ani, statură mijlocie, sprinten la mișcări, cu privire blândă, voce simpatică, la față puțin cam palid, dar' care se aprinde îndată-ce vorbește, cu barbă mare galbenă, pe nas și până sub umeri obrazului drept un semn de tăietură.

Se recomandă. Era înădevăr dl Hurban, cel care atât de trașnic i-a caracterizat pe Unguri, înmudu-i hiene într'un articol din „Narodni Noviny”, articol pentru care a fost osândit la un an închisoare de stat. Venise în dimineața acestei zile (5/17 Februarie) să-și înceapă osânda.

Cei doi tovarăși de suferință se împretiniră într'un minut. Nu puteau destul să se bucore că „și fac stagiu” împreună, mai pot omorî astfel urtul ce are să-i cere.

Vorbirăm, se înțelege, despre „cele de afară”: lupta pe care s'au pus naționalitățile, tendența guvernului maghiar de a neștrivi cu ori-ce preț și hotărrea ce se manifestă, cu deosebire între Români și Slovaci, de a nu se lăsa până la cea din urmă picătură. Dl Hurban a adus, în privința asta, impresii proaspete, și ne descrie, până în mici amănunții, starea Slovacilor din nordul Ungariei.

a-și păstra neatins și a-și întări tot ce era aptitudine de rasă, și tot ce alcătuia unitatea națională. Eată spre pildă cum vorbește el despre lupta în contra Grecilor, pe care-i dușmănește, ca și Neculce, clasică întrupare a antigrecismului. „Mai întunecă-i pe ei (Macedoneni) aceea, că măcar ca se cunosc pe sine a fi Români, totuși mulți mai dedați sunt spre limba cea grecească, decât să se nevoască a-și învăța limba lor cea românească și a o curăți de grece” (p. 209). Așa despre Macedoneni! Și despre frații din „Țeară”: „Drept în Țeara-Românească și Moldova acum, mai virtos între boierii cei mai învățați se aud cuvinte grecești nu puțin” etc. (Pag. 207). Maior cerea, precum vedem un purism etnic de rasă bine întemeiat prin desvoltarea neamului seu.

Ne putem acum închipui ce osândă era în stare să arunce acest preot al cultului iubirii de neam asupra celor-ce — în loc să și purifice și să-și întemeieze cu trănicie viața națională, cum cerea el, își părăsiau chiar neamul.

Scriind despre pomeniții Maurovlahi ori Morlaci, ce în vremea lui începeau a-și lăsa și numele, Maior adaugă: „Și nu-și trag de seamă, de că de mărut nume se lăpădă și din preastrălucita viță a Romanilor, domnitorilor lumii cu mijlocirea aceea se nevoesc a se prefăce în barbari”.

Barbari!

Cuvântul acesta caracterizează energia, la care se ridicase simțământul lui Maior în

D-sa vorbește limba germană perfect și limbele slave toate. Ungurește mai slab. Ne-a spus, că până acum s'a ocupat mai mult cu literatura, în politică a fost împins numai de neomeniile nesuferite ale guvernărilor.

În convorbirea noastră nu ne-a conturbat decât niște strigăte, aproape sêlbatice: erau, în alte celule, niște tineri magnați maghiari, închiși pentru duel, unii pe cinci, alții pe opt zile, ear' aceste zile le duc într-o continuă orgie, beau până-ce nu mai pot și joacă cărți. Ear' când bătă oarele 12, veni haiducul se m'poftescă afară: în timpul prânzului nu-i permis nici unui străin s'ee stea cu deținutii.

Înainte de a pleca, am fost să vedem și celula dlui Hurban. E tot în mărima celei a dlui Lucaciu. Cărțile, în lipsă de „bibliotecă“, le avea îngrămădite pe masă, pat și pe vîrfurile dulapului; mai mult cărți literare.

E interesant, că ambii deținuți și-au adus Sfânta Scriptură și istoria lui Cantu.

Ca să pot veni și după amiază, a trebuit să cer ear' bilet. Mi-s'a îngăduit să stau dela oarele 2—5. Timpul parca sbura.

Când bătă oarele cinci haiducul, ca cucul la oroloage, ear' se arătă și m'invită să părăsesc acest loc de jale, dar' unde petrecui câteva oare, ale căror aducere aminte în veci nu o s'ee peară din sufletul meu.

Rătăcii apoi prin orașul nou, mare și fără vieață, oraș în care casele de închiriat aproape întrec pe cele locuite.

Privind podul mare de peatră peste Tisa strînsă sub gheață, îmi veni în minte cum la noi în sat, înainte cu cincisprezece ani, se adunase bani și de ale m'câncării pentru Seghedinul pustiit de apa furioasă a Tisei. Mama dedese pâinea cea mai mare din cămară și partea cea mai groasă din slănină. „Vezi că pe atunci numai hoții de cai și ucigașii se încheideau la Seghedin. Azi zac aici bărbății fală a națiunii noastre. Și m'am întrebare: Oare nu se gândesc Ungurii că Tisa, ce isvorește din Carpații de Români locuții, mai poate să vină odată cu furie atât de mare, încât să rupă stavilarele ce apără Seghedinul și că după acest potop ear' o s'ee strîngă milă?!... Și cred ei, că după nemiloasa purtare a lor față cu aleșii naționalității azi îngenuchiare, o s'ee mai gâsească inimă caldă între noi?...

Când în cele două oaze mai unghedii, la Dobrișin se rostește, ear' la Seghedin se duce la îndeplinire osândă grea contra acelor Români, care pentru drepturile noastre ale tuturor luptă, când blăstem se îndreaptă spre orașul din mila popoarelor Europei rezidit, cred Ungurii că la bine o s'ee!...

Sînt locuri istorice, a căror amintire îți deșteaptă mândria națională, și sînt locuri istorice de jale.

Pentru noi Români Seghedinul este locul, de care amintindu-ne, o dreaptă revoltă trebuie să ne cuprindă. Delașiria.

Cestiunea gimnasiului din Beiuș.

Dela un bărbat competent din diecesa Orășii-mari primim următorul articol:

Motto: „Este datoră unui om onest de a înveța pe alții binele ce el nu a putut să facă însuși din cauza timpului ce i-a fost nefavorabil, pentru-ca binele acesta s'ee făcut de altul mai favorabil de soartă.“ Machiavelli.

Măncând din acest principiu mult salutar în viața omenească, azi când cestiunea gimnasiului din Beiuș din nou s'a pus la or-

dinea zilei, ne ținem de datorința morală în institutul i s'a determinat deja definitiv ?? în consistorul plenar, prin urmare desbaterile ulterioare ale acestei cesti ar cauza numai sange rîu episcopului și dlor, care fac parte din guvernul diecesan. (Va urma.)

Un nou progres.

Sub titlul „A fost o greșală a desconsidera daco-românismul“, „Egyet-értés“ dela 22 Februarie publică partea a treia a studiului asupra Românilor.

Eată cuprinsul acestui articol:

După capitularea dela Siria (Világos) noi Maghiarii și Români am avut aceeași soartă de a fi oprimați, cu acea deosebire, că dintre Români înșelați aceia care s'au împăcat cu lucrurile, am ajuns în slujba grase; ear' cei care suferiau din pricina desiluzionării lor, au trecut în principate; astfel Ilarian Pap, Treboniu Laurian, Simeon Bănuț ori s'au prăpădit, ca Iancu și Andreiu Muréșianu. Așa a trecut primul deceniu. La începutul deceniului al doilea împrejurările au început să se schimbe așa fel, că Ardealul are să fie o provincie autonomă austriacă, în administrație, justiție și instrucțiune introducându-se limba majorității locuitorilor: cea română. Ce-i drept, aceasta nu era o Daco-România, dar' un pas considerabil spre acest ideal.

Istoria își are logica ei și un pas urmează după celalalt, așa s'au gândit Români. Faptele împlinite înși au ele greutatea lor elementară în viața popoarelor. Adevărat, că așa este, numai că adesea faptele împlinite nu sînt altceva decît ficțiuni și se întemplă și în istorie adesea de se fac încercări cu sofismele, care însă în interesul adevărului și al dreptului trebuie să se destrame. Lucrul acesta s'a întemplat și acum. Causa națiunii maghiare fiind causa adevărului și a dreptății, a ajuns la victorie prin pactul dela 1867.

Pactul dela 1867 a tras dungă peste socoteala politică a Românilor, pentru-că întărind-se forma dualistică a monarchiei, a spulberat, pentru timp îndelungat, visul de aur al Românilor, după-cum îi zice Xenopol daco-românismului și întărirea imitației statului maghiar a făcut tot mai imposibilă autonomia Ardealului și peste tot transformarea monarchiei habsburgice în monarhie federativă, prîmul pas mare al Românilor ungureni spre tendințele daco-române.

Din punctul de vedere al românismului, pactul dela 1867, față cu stările de lucruri dela 1863, a fost o pierdere a drepturilor, decădere. Eată cauza, pentru care politiciii actuali se provoacă tot la situația de atunci. Înainte de a scrie aceste rânduri cu câteva zile am cetit în „Tribuna“, că editorul acestei foi, Eugen Brode din Sibiu, dat fiind în judecată pentru tipărirea Memorandului vienez, i-s'a citat ca oprit de lege și încriminare tocmai acel pasagi, care este și el un citat din patenta împărătească cu care s'a deschis la 1863 dieta dela Sibiu.

Parlamentul maghiar a creat legea naționalităților, statul ungar n'a putut face mai mari concesii naționalităților, fără a pune în pericol nu numai unitatea, dar' în general existența sa. Românimia a primit și s'a folosit de tot ce-i aducea atât legea naționalităților cât și alte legi întru desvoltaarea individualității naționale, dar' n'a renunțat la principiile proclamate la 1848 pe Cămpul-Libertății față cu idea de stat maghiar. Au fost, ce e drept, unii care stînd pe baza legală se arătau dispuși a-și valida naționalitatea, fiind însă dela început în minoritate, au fost siliți a lăsa loc ultraștilor. Așa încât astăzi nu mai există așa zisul partid moderat, care se primească prin dualismul din 1867. Nu vreau să tăgăduesc că ar exista oameni singuratici cu aceste vederi dar' în viața politică acestia rămân isolați și nu pot înlocui un partid.

S'eu neuetăm însă, că aspirațiunile și năsuințele lor politice din cei din urmă trei decenii ar fi lipsite de spriginul literaturii și științei. Din contră, spriginul acesta a crescut mereu atât în literatură cât și în școală. Bărbații ce arătau direcțiunea lucrurilor sînt: în filologie Cipariu, în istorie Treboniu Laurian ear' în politică și publicistică Ilarian Pap și Bănuțiu.

În școale, limba română se propune ca mama și baza limbii latine clasice, dar' ca țel al culturii limbistice se pune: o apropiere cât se poate mai strînsă către limba latină. Clain a pornit această direcție, Cipariu a dus-o la triumf, ear' discipolii lui au dus-o la absurd. Revista periodică „Omnivorbiri literare“, în fascicula din Mai, publică amintirile lui Vasile Urechia din anii tineretii lui ce cădeau în periodul după 1848; în aceste amintiri cetelesc următoarele rînduri: „Academia s'a deschis, dar' în locul profesorilor vechi au fost chemați alții noi, în mare parte din Ardeal. Inspector general a fost numit neuitatul Treboniu Laurian. Cu direcțiunea internatului

a fost însărcinat un alt Transilvănean, Pa-triciu. Această schimbare în multe privințe a fost folositoare pentru școală, ținta însă fi era să dărîne un sistem întreg în cultivarea limbii. Din ce în ce mai mult a făcut să se înrădăcească mania celor din Ardeal, ce sta în a ne întortochia limba sub pretext să o facem mai asemănătoare cu cea latină. Școala filologică din Blaj numai din hațrul latinescului a fost aplicată a menține o ortografie mai grea decît cea englezească și în locul limbii existente a forma una care poporul nu o înțelege. Ei n'aveau nevoie de limbă pentru a ridica poporul la o treaptă culturală mai înaltă, ci pentru a vîr și întări în popor idea daco-românismului cu ajutorul unei minciuni științifice. E interesant a se ști, că autoritatea școlară maghiară s'a pus în serviciul acestui curent prin cărțile ce le-a tipărit în folosul școalelor românești. Am la mine ediția română din 1871 a cărții de cetire a lui Gáspár. Ori-cine știe românește, va vedea la prima ochire, că e scrisă în limba daco-română de a lui Cipariu. De sigur nu s'a întemplat dinadins sau din ușurință, ci din lipsa de orientare că statul ungar s'a făcut spriginitorul inconșciu al daco-românismului.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI“

Orăștie, 24 Februarie 1893.

(Balul român în favorul „Reuniunii femeilor române din comitatul Hunedoare“ organizat la 18 Februarie a. c.) O idee bună nu e de desconsiderat, a preface însă idea în un ce real și cu succes bun, este sigur o faptă deamăndă de laudă și de imitat. Au nu este sublimă idea de a face ceva bun întru folosul neamului seu? Modul cum se practicează aceasta este de comun lucru secundar, scopul și succesul sînt esența unui lucru! Și succesul în cazul prezent a fost brillant.

Cine, în seara de 18 Februarie st. n. 1893 și-a pus piciorul în vechia sală a hotelului „La contele Stefan Szechenyi“, a trebuit să se uimească de atîta frumșeță viuă și decorativă.

Sala mare și dealtcum spațioasă, de astădată mai nu a putut cuprinde numărul mare al oaspeților.

Păreții și înghiurile ei erau decorate nu numai cu un gust și cu o artă admirabilă, dar' ce era mai frumos, cea mai mare parte a obiectelor de decorațiune purtau caracter românesc. Am auzit dela persoane mai în vîrstă, că nu-și aduc aminte că vre-odată s'ee fi fost în Orăștie sala așa împodobită și bal românesc așa elegant.

Nu mult după oarele 8 sala a fost plină. Îți era mai mare dragul a privi la frumoasa coroană de doamne și d-șoare, și zeu nu știa ce să admiri mai mult, toaletele elegante și cu chic sau pe frumoasele purtoare ale acestora? Eu am admirat și una și alta, și apoi m'am și cam mahnit vîzînd că aceea ce balurilor noastre le imprimă caracterul lor, adecă mîndrele costume românești de astădată au fost foarte puține. Eu nu înțeleg pe doamnele noastre, sau doamnele noastre nu vreau a înțelege, că tradiționalul costum românesc e de o miie de ori mai frumos decît o haină franțuzească! Destul de regretabil, că noi care posedem o haină națională așa de frumoasă, încât străinii o admiră, noi punem pe aceasta la o parte, ca-și-cînd ne-am rușina de ea!

Tempora mutantur, et nos in illis — de viitorul, că și noi, respective damele noastre s'ee se schimbe cu timpul, — se poarte mîndra haină românească!

Între damele, ce s'au prezentat în costum și care așa zicînd au salvat caracterul românesc al balului românesc, am observat în prima linie pe stimabila doamnă F. Hossu-Longin din Deva, d-na Herlea din Vinerea d-na Baicu din Orăștie, d-na Dragomir din Gurasada, d-na Lesnician din Dobra, d-na Muntean din Cujeriu, d-șoara Muntean din Orăștie și d-șoara M. Drăgiciu din Cujer.

Din Deva au sosit: d-na Ciatu, ca reprezentanta președintei reuniunii a doamei Drăgiciu; doamna Herbay, d-șoara Moldovan, d-șoara Ersilia Rațiu, d-șoara Moldovan, din Boița familia Piso din Săcărmb familia Robotin.

Din Orăștie am vîzut pe d-na vicepreședintă a reuniunii Aurelia Vlad născ. Barițiu, d-na căpitan Banciu, d-na Dr. Erdély, familia Orbonaș, d-na Tincu junior, d-na Iuliu Muntean, d-na Lazaroy-Ráczkóvy, familia Corvinuș, d-na v. I. Moldovan cu d-șoara, d-na P. Barițiu etc. Societatea maghiară din loc au fost reprezentată prin familiile: de Berivoy, de Szögény, Bocz Géza, Kovács Sándor, prof. Dr. Toth, Dr. Leszay și d-na v. Nagy-Zsigmond. Din societatea germană erau de față: d-na și d-șoara Weltern, d-na căpitan Radulovics, familia Zeitler, d-șoara Amlacher, gentila fiică a cunoscutului scriitor filo-român reverend. domn Dr. Albert Amlacher, d-șoara Leon Anton, d-șoara Graffius etc.

Onoratul corp al oficerilor a fost așa zicînd mai tot de față, în frunte cu domnul general i. p. Bihoiu, domnul colonel de Chizola, domnul maior Pölich, domnul maior Băcilă, dl căpitan Radulovici și dl căpitan i. p. G. Banciu.

O impresie foarte bună a făcut și prezența dlui bürgermeister Acker.

Între domni am observat pe reverendisimul domn protopop Popovici din Orăștie, dl Ciatu din Deva, Dr. Ciatu din Viena, dl Herbay din Deva, Dr. Drăgici Gusti din Deva, dl Laurian Bercianu din Romos, dl Herlea din Vinerea, dl Herlea din Cujeriu, dl avocat Dr. Schull din Orăștie, dl notar Demeter cu domnișoara din Berii.

Jocurile noastre românești, atât „Romana“ cât și celelalte s'au jucat cu multă vervă și eleganță; cu deosebită plăcere am admirat dexteritatea damelor neromâne în jocurile noastre naționale.

Sau îmi pare rîu și adecă, că nu-mi este permis a pune pe afabilul domn decorator al salei, dar' noi de aici îl cunoaștem și îi mulțumim pentru deosebita d-lui bunăvoință și osteneală.

Dacă cumva, ceea-ce 'mi-se va ierta, am uitat a numi pe cineva dintre dame, care cu prezența d-lor au contribuit la eleganta privesițe a balului, mă rog a nu 'mi-se lua în nume de rîu, dar' bîtrîneța 'mi-a cam slăbit memoria — ori vinul cel excelent(?) al domnului hotelier dela Szechenyi 'mi-a cam turburat ochii. . .

Banchetul.

A doua zi după bal, la oarele 12 amiază, un public numeros de dame și domni, au luat parte la banchetul ce s'a ținut în sala hotelului „Csósz“, a cărui cîntină bine cunoscută și de astă-dată a prezentat ce a avut bun. Între toasturi, muzică și voe bună românească a trecut timpul iute spre părerea de rîu a aceluia care au plecat cu trenul de după prânz și a aceluia ce au rămas. Toasturi au ținut domnul avocat F. Hosszu Longin pentru prosperarea reuniunii; domnul L. Bercianu pentru doamna vicepreședintă; dl avocat Dr. S. Moldovan pentru oaspeții și domnul Tincu iunior pentru st. d-nă Ciatu și familie.

Îmi mai rămîne a aduce laudă comitetului arangiator și în special domnilor Dr. S. Moldovan, dlui Aurel Bercianu, dlui Tincu jun., dlui Corvinuș junior, dlui Viltu și dlui Vlad, — apoi cu un cuvînt tuturor aceluia, care comitetului dându-i mîna de ajutor, au contribuit la splendida reușire a balului român din Orăștie. Reporter.

Adunări

contra

proiectelor de lege religioare.

CONVOCARE.

Subscrișiți ne luăm prin aceasta voe a convoca pe toți alegătorii români din cercurile administrative Sibiu și Norcihiu la o

ADUNARE PUBLICĂ

ce se va ține Vineri în 19 Februarie st. v., la 10 oare înainte de amiază la Sibiu, în sala cea mare dela „Gesellschaftshaus“.

Ordinea de zi:

- 1. Deschiderea și constituirea adunării.
2. Discuțiune asupra proiectelor de lege bisecesi: recepțiunea Ovrelor, întro- / trea matriculelor de stat și a căsătoriei civile.
3. Luarea rezoluțiunilor.
4. Închiderea adunării.

Sibiu, 10 Februarie st. v. 1893

Ioan Papiu, Zaharia Boiu, protopop, asesor consist.
Ioan Russu, Dimitrie Comșa, protopop, profesor.
Nicolae Moldovan, Sept. Albini, paroch.

CRONICĂ

Necrolog. Constantin Vultofeanu, econom de vite și proprietariu în Brețcu, părințele dlui protopop Dimitrie Coltofeanu, a reposat în etate de 84 ani.

Kossuthismul în armată. „Bud. Corr.“ scrie, că locotenentul de honvezi Székely, eroul demonstrant contra armatei comune, a fost pus sub cercetare pe baza verdictului unanim al unui consiliu de onoare, compus din 94 oficeri de honvezi.

Sub gheața Dunării. Se scrie din Mohaciu, că doi țerani au trecut peste Dunărea înghețată cu două care încercate cu vin, avînd la fiecare car câte 6 boi. Deodată gheața a început să trăsnească și amîndouă carele s'au cufundat. Țeranii au mai avut destul timp să scape cu fuga.

patria, întru care sînt născuți și crescuți *) și unde oasele părinților și ale moșilor lor celor răposăți se odihnesc, cât tocmai de-ar fi și slabă țeara și cu multe năcazuri ar ave a se lupta într'însa, puțini se află, care se pe plece a-și lăsa patria, de cumva nu cu grea poruncă și neapărată silă îi scot dintr'însa. Bold firesc este acesta, care deșteaptă pe oameni a-și iubi patria lor, și bucuroși a rămîne într'însa, precum și Ovidiu cîntă:

Nescio qua natale solum dulcedine cunctos Ducit et immemores non sinit esse sui. *)

Așadar' două izvoare avea patriotismul lui Petru Maior; dintre care al doilea era fără îndoială cel mai bogat!

Și ca Maior vom gândi și noi!

Patria noastră nu-i numai acolo, unde e neamul nostru; ea este și pămîntul nostru: e Ardealul, e latreua lui toată, spre Tisa mănoasă. Și dacă astăzi alții sînt stăpîni ei, vom stărui mereu a împlini sfatul ce Miron Costin îl da unui domn moldovan:

„Să nu dăm locul, că pămîntul acesta este frămîntat cu sângele moșilor și strămoșilor noștri!“ (Va urma.)

*) Este deci întru căva incorect a zice cu dl V. A. Urechia, că „Vai! nu idea de patrie putea să sfințească inima lui, nu dorul de patrie, căci Petru Maior nu avea una, politică vorbind; a lui nu este și astăzi în mîni străine? Dar noțiunea de „patrie“ lui Maior, adecă „solum natale“ în înlocuțit de una și mai putine de aceea de „Neam Român“. — N'a fost înlocuțit, ci veșnicu amîndouă alături, spriginindu-se!

**) Pontice I. Epist. 3.

Nu mai este holeră. Foia oficială de ieri comunică din partea ministerului de interne constatarea, că din nici o parte a țării nu s'a mai înștințat nici un caz nou de holeră, ear' din spitalul de holeră din Budapesta a fost liberat cel din urmă bolnav înștințat. Astfel holeră poate fi considerată ca stinsă.

Catolicismul în Orient. „Politische Correspondenz“ anunță, că patriarhul omenesc Asarian stăruiește pe lângă scaunul papal, ca să se întemeieze un patriarhat general pentru toți catolicii din Orient.

Incendiu groaznic în Constantinopol. În Cadikivi, o parte de pe termlur asiatic al Constantinopolului au ars 500 de case turcești și grecești. Jertfe omenesti n'au fost.

Invitare de prenumerațiune la „SCOALA POPORALĂ“

organ pedagogic-didactic al „Reuniunii învățătorilor români gr-cat. din jurul Gherlei“.

Scopul reuniunilor învățătoresci este înaintarea învățământului popular școlastic. Ca mijloc spre ajungerea acestui scop și statutele reuniunii noastre prescriu ca corpul învățătoresc să fie ținut în cursul desvoltării și al perfecționării științelor pedagogico-didactice. Din considerațiunea aceasta reuniunea în tot anul are să țină câte o conferență sau adunare generală și să se nisuiască a mijloci ca fiecare învățător să poată ceti barem câte o foaie școlastică și să se provadă cu cărțile școlastice necesare. Însă în nisuița de a pute înlesni ajungerea și realizarea acestei dorințe, căruia i-a dat expresiune și adunarea generală ținută în vara trecută în Betlean, reuniunea învățătorescă se vede a fi mult împedecată prin trista împregiurare, că în întreaga provincia noastră bisericăscă, nu se află nici o foaie, care să aibă speciala chemare de a promova interesele școlare noastre române greco-catolice și a înlesni cultivarea necesară pentru docenții acelora. Apoi fiindcă nu e cu puțință că cineva să aboneze și să procure foaia, care nu există, și învățătorii în lipsa unei atari foi, nu au de unde să-și iee notiță despre cărțile didactice, ce apar din nou, nici nu se pot informa în privința aceasta, ba nici nu au unde să-și comunice ideile sale, ce le-ar ave în interesul școlai și al colegilor sei; din combinarea acestor stări de lucruri se poate ușor pricepe pentru- ce adunarea generală a reuniunii noastre ținută în Betlean exprimându-și dorința în această privință a însărcinat pe comitetul central al reuniunii, să încerce putend fi cât mai în scurt timp, pașii și să lucre într'acolo, că reuniunea să poată ave orgașul seu propriu pus în serviciul scopului.

Comitetul central fiind așadar în conștiința acelei însărcinări impuse din partea adunării generale, a și încercat pașii posibili spre ajungerea și realizarea ei, și cu toate-că stările noastre materiale între referințele nu prea favorabile însufia și unele îngrijiri cu care poate să fie împreună asemenea între-prindere, precum sunt de comun mai toate lucrările omenesti la începutul seu, totuși în sperarea, că onoratul corp învățătoresc și în special toți membrii reuniunii noastre, precum și alți iubitori de înaintarea instrucțiunii și a școlarelor noastre, vor întinde tot sucursul pentru realizarea lucrului cu buna intențiune proiectat, după- ce acest comitet a pășit în tractative cu tipografia, a statorit și decis, ca din editura comitetului însuși, constituit în consort, dacă nu mai curând, cel mult cu 1 Aprilie a. c. să edee foaia proiectată cu tiparul tipografiei diecesane sub titlul de „Școala populară“, ca organ pedagogico-didactic al reuniunii.

La aceasta s'a rezolvat însă comitetul numai în deplina sperare, ca după- ce însuși corpul învățătoresc prin adunarea generală și-a manifestat dorința în această privință, (nefiind reuniunea în stare materială de a pute risca mai mult decât încercările începutului), numărul prenumerațiilor va fi deajuns pentru suportarea speselor ediționale. Atrnă drept aceea dela concursul material al onorutului corp învățătoresc, ca edarea foi să se și înceapă la termenul de 1-a Aprilie a. c. și să se continue edarea ei și mai departe.

La cas contrar, când adecă comitetul nu ar fi în posesiune de a pute scoate la lumină foaia proiectată la timpul indicat, va fi cel puțin excusat înaintea membrilor reuniunii, că a făcut ce i-a stat în puțință, dar' nici în acest cas nu va desista dela scopul, al cărei realizare i-a însărcinat-o adunarea generală.

În sperarea, că prin sucursul recerut se va pute realiza edarea acestei foi, comitetul subscris își permite a desfășura programul foi în următoarele:

Acest organ pedagogic va ave de scop în general promovarea intereselor școlare prin cultivarea docenților, încât aceasta se poate efectul între marginile unui atare organ; ear' în special programul acestui organ va fi:

a) a cultiva pedagogia, ca știință și artă, a comunica tractate teoretice, fiziologice, didactice și metodice, arătând docentului modul de a se pregăti cât se poate mai corăspunzător la predarea lecțiilor sale, dând schițe din istoria pedagogiei;

b) a comunica lecțiuni practice din fiecare obiect de învățământ, prelucrate încât se poate după plan de model;

c) a țină corpul învățătoresc în curentul progreselor și reformelor, ce se fac în domeniul cel vast al educațiunii și instrucțiunii atât la noi în patrie, cât și la alte popoare;

d) a nutri și desvolta spiritul de corporațiune între docenți și a-i informa asupra dispozițiilor venite dela autoritățile școlare mai înalte.

e) a anunța aparițiunea opurilor pedagogice și literare la noi și peste tot în patrie și a face recensiuinea ori și recomandarea color mai de valoare.

Se subînțelege că foaia noastră, ca organ al unei reuniuni române gr-cat., va fi condusă în spiritul bisericii române gr-cat., fiind convinși că fără principiile și ajutorul religiei pozitive, scopul ultim al educațiunii, nu se poate determina nici apropiat, și fiindcă din punct de vedere corect nu poate să existe nici o colisiune între convingerea despre religieuna adevărată și între principiile pedagogice. Drept-aceea: ne vom lupta cu energie folosind armele științei spre a realiza principiile educative corecte catolice, răsurnând, dacă va fi de lipsă în spiritul lui Christos, tendențele contrare și stricăcioase, vom discuta și vom primi cu toată căldura discutiunilor serioase menite spre a restitui adevărul pedagogic falsificat îndreptând cu iubire rățăcirile; ne vom nisul a afla și a arăta punctele de atingere între religie și celelalte științe școlastice lucrând, ca religieuna să fie centrul în instrucțiunea noastră școlastică.

Și fiindcă dorim o bună administrațiune școlastică, ne vom nisul a informa pe cetitorii nostri asupra condițiilor aceleia nisuiindu-ne a clarifica pozițiunea corectă și adevărată dintre superiorii școl. nemijlociți și dintre inferiorii îndigetând la îndreptarea scăderilor și delăturarea defectelor.

De aceste idei condus fiind comitetul central al reuniunii învățătorilor români gr-cat. din jurul Gherlei și dorind exclusiv numai înaintarea, binele și înflorirea școlarelor noastre prin cultivarea docenților — constituit în consort, ca editor în ajunsul sperat al prenumerațiilor însinuați până la 31 Martie a. c., sperând și la ajutorul superiorității școlastice diecesane, — sub redactarea comună a sa — și punend de redactor responsabil pe unul din membrii comitetului central — deschide prin aceasta prenumerațiune la foaie, ce va scoate la iveală sub titlul: „Școala populară“, organ pedagogico-didactic al reuniunii învățătorilor români gr-cat. din jurul Gherlei, care va apăre în Gherla, Joia (odată în săptămână, luând afară lunile feriale Iulie și August) cu prețul abonamentului 3 fl. (6 coroane) pe an, și 1 fl. 50 cr., (3 coroane) pe 1/2 de an. Fiecare numer se va extinde cel puțin pe o coală. Formatul foi va fi octav, de mărime mijlocie 47/63 cm., formând cu finea anului un volum, care se va pute compacta în o carte pentru bibliotecile școlare.

Abonamentele sunt de a se adresa la „Comitetul reuniunii“ ori la „redacțiunea“, ear' operatele și corespondențele la redacțiune în Gherla (Szamosujvár).

Gherla, în 10 Ianuarie 1893.

Reverendisimii domni vicari, archidiaconi și domni protopopi sunt rugați a face dispozițiune ca acest program pe calea ven. cler tractual să circuleze între toți învățătorii, reînapiându-se până la 31 Martie a. c. st. n.

Comitetul central al reuniunii învățătorilor români greco cat. din jurul Gherlei.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

Bistrița, 25 Februarie n. (Telegr. part. a „Tribunei“). La alegerea suplimentară din Sângeorgiul-românesc pentru congregațiunea comitatului Bistrița-Năsăud a învins partidul românesc. Poporul și inteligența română s'au purtat energic și brav. Trufia și svtrcolirea oficioșilor a căzut.

Budapesta, 25 Februarie n. Apele Dunarii scad mereu. Starea generalului Edelsheim-Gyulai nu s'a schimbat: tot e încă foarte critică. Paris, 24 Februarie n. Ședința senatului s'a început cu mare nerăbdare și emoțiune. La 4 ciasuri s'a proclamat rezultatul. Din 249 voturi Jules Ferry a întrunit 184, și a fost proclamat president cu aplause vii.

Bibliografie.

La „Institutul Tipografic“ au sosit acum și se află de vânzare cu prețurile aici sem-nate, următoarele opuri ale autorilor români mai distinși:

- Parasiții, de Delavrancea . . . fl. 1.80
Liniște, de Delavrancea . . . „ 1.35
Trubadurul, de Delavrancea . . . „ 1.80
Pui de lei, de Ioan Nenițescu . . . „ 1.80
Napasta, de Caragiali . . . „ —.68
Monologuri, trad. după autori francezi de Tincu . . . „ —.90
Basme, de D. Stăncescu . . . „ 1.80
Doamna Kiajna, de Rădulescu-Niger și Tincu . . . „ —.90
Istoria literaturii, de Gaster . . . „ 2.25
Poesii, de Stoienescu . . . „ 1.80
Cerbul de aur, istorioare pentru copii Floarea din Firenze . . . „ —.45
Lascar Vioreșcu, de Kotzebue . . . „ 1.80
Poesii, de V. Micle . . . „ 1.35
Poesii, de C. Scrob . . . „ 1.80
Poesii, de Al. Macedonsky . . . „ 1.80
Poesii, de Gh. din Moldova . . . „ —.90
Calendarul Bucureștilor pe 1893 . . . —.60
Pablo Domenich, de Carmen Sylva . . . —.30
Carmen Sylva, de Delavrancea . . . —.50
Brazi și putregaiu, de N. Xenopol . . . —.50

A apărut: Cuvinte de aur sau Învățături înțelepte date de un părinte fiului seu din operele lui I. Campe. Tradus în limba română de Ioan Sonea, preot gr-cat. în Seplac. Cu permisiunea prea ven. ordinariat. Gherla, 1892, tipografia diecesană.

A apărut de sub presă în editura tipografiei Gutenberg, Iosif Göbl, strada Doamnei 23—25, București:

Annotate cu jurisprudența română de George N. Fratostiteanu, judecător la tribunalul Ilfov:

„Noul codice de comerț“, însoțit de legea timbrului și alte 19 legi comerciale, conținend 686 pagine. Prețul lei 5.50

„Codicele penal“, conținend 316 pagine Prețul lei 4.

„Procedura penală“, conținend 562 pagine. Prețul lei 6.

Toate aceste legi și-le poate cineva procura direct dela tipografia editoare cu mandat postal sau rambursă. Comandele se efectuează cu mare promptitudine.

Călimdarul zilei.

14.6 Februarie 1893.

Iulian: Cuv. Păr Axentiu.

Gregorian: Alexandra.

Soarele: răsare 7.48 apune 4.10

Buletin meteorologic.

Sibiin, 25 Februarie n. 8 oare dimineața.

Table with 4 columns: Presianza atmosf. in mm., Temperatura după Celsius, Maximal și minimal de temperatură, Direcția vântului. Row 1: 719.3, -4.4, +3.2, +5.6-1.2, NV

Din țeară 15 Febr. n. 8 oare dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presian. atmosf. in mm., Temperatura Celsius, Vântul direcția și tăria. Rows for Budapesta, Sătmar, Cluj, Orșova, Arad, Panciova.

Sosiți în Sibiin.

La 25 Februarie n.

Hotel „Neurhner“. G. za Györfy, proprietar și reprezentant al „Societății Gisella“. Emilie René de Brun, inspector sup. al „Școlii Gisella“ din Cluj. Kmezevits, colonel, din Murș-Oșorheiu. Anton Fischer, din Viena M. Alman, comerciant, din Viena.

Hotel „Meltzer“. Berger, Patzker și Brauu, comercianți, din Viena. Reiss, comerciant, din Budapesta. Oltoanu, avocat, din Blaj. Francisc Ernst, oficial postal, din Nadrag. Baron Horvath, din Murș-Oșorheiu. Zacharias, din Murș-Oșorheiu. Ioan Knitzig și A. Bosiu, din Brașov.

Teatru orășenesc.

Sâmbătă, 25 Februarie n.:

„Feuer in der Mädchenschule“. Comedie într'un act.

Apoi: „Der zündende Funke“. Comedie într'un act de E. Pailleron.

La sfârșit: „Jugendliebe“. Comedie într'un act de Adolf Wilbrandt.

Economic.

Comerțul de bucate în Budapesta se menține ca mai înainte. Prețurile continuă a rămâne cam aceleași. Grăul de soiu ales nu s'a ureat în preț abia cu câțiva crețari, ear' cel de rind s'a ieftinit cu 10—15 cr. Morarii sânt în așteptarea deschiderii comerțului pe Dunăre, mărginind astfel cumpărările la cățăimile neapărate. Asupra stării sēmănturilor de toamnă se vor publica rapoarte abia în luna următoare, și fiindcă nimenea nu poate prevedē starea adevărată, cumpărătorii și vnzătorii păstrează o rezervă ușor de explicat. Grăunțele de nutreț, cartofii și alte nutrețuri continuă a ave bună trecere și se scumpesc treptat. Piețele străine dispun de provizii însemnate, așa că prețurile au mers pe alocurea scăzēnd. Pe scurt, deocamdată nu e speranță de o urcără a prețurilor.

Concesiuni prealabile pentru căi ferate. Ministrul de comunicațiune ung. a dat următoarele concesiuni prealabile: Comunei-mari Ciacova pentru o cale ferată vicinală din Zsebely prin Libling la Lușoș pe timp de un an; contelui Ioan Bottyány și consoți pentru o cale ferată vicinală din Zala-Szt.-Grat până la Komáróros pe timp de un an; deputatului dietal Iosif Krájuch pentru o cale ferată vicinală din Rózsahegy până la Cubinul-de-jos deasemenea pe un an; lui Edm. Szeniczey și consoți pentru o cale ferată montană resp. de povară din Leányvár până la minele de cărbuni din Annathal, deasemenea pe timp de un an.

Societatea de navigațiune dunăreană în Viena vestește, că începēnd din 13/25 l. c. se vor primi mărfuri din Viena pentru toate stațiunile pe Dunăre, Sava, Tisa și Drava.

Camera comercială din Brașov ne trimite spre publicare un anunț al direcției căilor ferate reg. ung. din Agram pentru furnisarea mai multor obiecte de inventar (mobile, funii, perii etc.). Camera amintită dă celor interesați informații mai de aproape. Scrocul pentru înaintarea ofertelor: 8 Martie c. n. 1893.

Un discurs asupra tarifului vamal român. În adunarea generală a societății vieneze austro-ungare de export, dl Carol Schoham a ținut un discurs asupra „urmărilor noului tarif vamal român“. Vorbitorul a constatat între altele că, în ciuda taxelor vamale atât de urcate, importul cătră România a crescut în mod considerabil și nutrește credința de o sporire și mai mare în viitor, trebuința de obiecte industriale în România fiind din ce în ce mai simțită. Atrage atenția comercianților vienezi asupra unei piețe atât de prinoicioase cum e România și sfirșește prin a arăta, care mărfuri promit bună trecere în România. Discursul a fost aplaudat.

Prețul mărfurilor

Piața din Făgăraș, 18 Febr. n. Grău hectolitru fl. 6.50 până 5.8; grău mestec fl. 4.20 până 4.50 sēcără fl. 3.— până fl. 3.60; orz fl. 2.80 până fl. 3.—; ovēs fl. 1.8) până fl. 2.—; cucuruz fl. 2.50 până fl. 3.—; mazere fl. 5.— până fl. 6.— fasole fl. 3.— până fl. 4.—; linte fl. 8.— până fl. 9.—; sēmăntă de cănepș fl. 5.— până fl. 6.— sēmăntă de in fl. 8.— 9.—; cartofi fl. 1.20 până 1.3; mălaiul fl. 8.— până fl. 9.—; sēu brut 10 chilogrami fl. 22.— până fl. 24.—; lumini de sēu turnate fl. 41.— până fl. —, unsoare de porc 100 chl fl. 60.— până fl. 64.—; slăcină 100 chilo fl. 50 până fl. 55.—; săpun 100 buc. fl. 22.— fl. 24.—; cănepș fl. 30.— până fl. 35.—; fēn fl. 1.80 până fl. 2.— carne de vită chilo 48 cr.; carnea de vițel 40 până — cr.; carnea de porc 40.— până —; carnea de berbec — până —; ouș 5 cu 10 cr

Țirgul de rimători în Steinbruch. În 23 Febr. n. s'au notat: ungureșii bētrāni grei 50.— cr. până 52.— cr., de mijloc 51.— cr. până 52.— cr., ungurești grei tineri 56.— cr. până 56.1/2 cr., de mijloc 54.— cr. până 55.— cr., ușori 51.— cr. până 52.— cr., marfă țerănească grea 51.— cr. până 51.— cr., de mijloc 51.— cr. până 51.— cr., ușoară 50.— cr. până 51.— cr., românești, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei — cr. până — cr., — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesți grei 51.— cr. până 51.1/2 cr., transito de mijloc 50.1/2 cr. până 51.— cr., transito ușori 49.— cr. până 50.— cr.

Țirgul de rimători în Steinbruch. În 23 Febr. n. s'au notat: ungureșii bētrāni grei 50.— cr. până 52.— cr., de mijloc 51.— cr. până 52.— cr., ungurești grei tineri 56.— cr. până 56.1/2 cr., de mijloc 54.— cr. până 55.— cr., ușori 51.— cr. până 52.— cr., marfă țerănească grea 51.— cr. până 51.— cr., de mijloc 51.— cr. până 51.— cr., ușoară 50.— cr. până 51.— cr., românești, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei — cr. până — cr., — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesți grei 51.— cr. până 51.1/2 cr., transito de mijloc 50.1/2 cr. până 51.— cr., transito ușori 49.— cr. până 50.— cr.

Dr. Sterie N. Ciureu, IX., Pelikangasse nr. 10, Viena. Consultațiuni cu celebritățile medicale și cu specialiștii dela facultatea de medicină din Viena. [2759] 76 Consultațiuni și prin corespondență.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 22 Febr. n. 1893

Table with multiple columns: Săminte, Prețul per 100 chilogr., Călitatea per Hect., Prețul per 100 chilo. Rows for Grău, Bănățenest vechiu, Grău dela Tisa, etc.

Cursul pieței din Sibiin.

Din 25 Februarie n. 1893. Hărtie-monetă română . . . Cump. 9.45 vënd. 9.56 Lire turcești . . . „ 10.70 „ 10.80 Imperiali . . . „ 9.70 „ 9.80 Ruble rusești . . . „ 1.25/4 „ 1.28

Bursa de Budapesta.

Din 22 Februarie n. 1893. Renta de aur ung. 6.— . . . 116.10 „ „ 4.— . . . 101.— Împrumutul căilor ferate ung. . . 120.50 Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) . . . 122.75 Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) . . . 102.75 Bonuri rurale ung. . . 96.50 „ croate-slavone . . . 97.50 Obligățiunile desp. regalilor . . . 102.20 Împrumut cu premiu ung. . . 151.— Losuri pentru regularea Țisei și Seghedin . . . 145.— Renta de hărtie austriacă . . . 99.25 „ de argint austriacă . . . 99.— „ de aur austriacă . . . 118.75 „ de aur austriacă din 1860 . . . 147.50 Acțiunile băncii austro-ungare . . . 1125.— „ de credit ung. . . 880.50 „ „ austr. . . 329.— Scriisuri fonciare ale institut. de cred. și economii „Albina“ . . . 101.— Argintul . . . — Galbeni împărătești . . . 5.68 Napoleon-d'ori . . . 9.64 Mărci 100 imp. germane . . . 59.10 Londra 10 Livres sterlingi . . . 120.90

Bursa de Viena.

Din 22 Februarie n. 1893. Renta de aur ung. 6% . . . 116.15 „ „ 4% . . . 101.— „ hărtie 5% . . . 120.50 Împrumutul căilor ferate ung. . . 122.75 Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emis une) . . . 120.15 (Amortisarea datoriei căilo ferate de Ost ung. 2-a emisiune) . . . 101.40 Bonuri rurale ung. . . 96.20 „ croate-slavone . . . — Împrumut cu premiu ung. . . 151.— Losuri pentru regularea Țisei și Seghedin . . . 144.25 Renta de hărtie austriacă . . . 99.15 „ de argint austriacă . . . 98.90 „ de aur austriacă . . . 118.— Losuri pentru austr. din 1860 . . . 110.50 Acțiunile băncii austro-ungare . . . 1130.— „ de credit ung. . . 880.75 „ „ austr. . . 328.75 Argintul . . . — Galbeni împărătești . . . 5.67 Napoleon-d'ori . . . 9.63 Mărci 100 imp. germane . . . 59.20 Londra 10 Livres sterlingi . . . 120.50

Bursa de București.

Din 4 Febr. st. v. — 4 oare p. m. Cassa Ultim Renta rom. per 1875 5% . . . 158.— Renta română amort. 5% . . . 061/2 (Schuldverschreib.) . . . — Oblig. de stat. C F R. 6% . . . 102.— Renta rom. (Eur. conv.) 6% . . . — Împrumutul municipal 5% . . . — Scriisuri func. rurale 5% . . . 98.— Idem urbane 7% . . . 104.50 Idem urbane 7% . . . 102.— „ 6% . . . 93.— „ 5% . . . 84.— Banca-Nat. (500 lei vērș. într.) . . . 1645 Soc. Dacia-Rom. (250 lei vērș.) . . . 298 Soc. de Asig. Nat. (200 lei vērș.) . . . 310 Soc. rom. de reasig. . . 101 Soc. r. de cou (250 lei vērș.) . . . — Oblig. Cassei Pensiunilor . . . — Agio Schim Lo. dra 3 luni . . . — cec . . . — Berlin 3 luni . . . — cec . . . — Paris 3 luni . . . — cec . . . — Viena . . . — Agio . . . — Pentru redacțiune responsabil: Andreiu Baltes.

„Fin de Siècle“. Mirarea secolului.

Puterea electrică în serviciul industriei practice

a luat un avânt însemnat pe terenul fabricațiilor, o reducere de prețuri la multe mărfuri, a aflat locul care până acum a fost în umbră. Conspicuită de față poate să convingă p. t. public, despre ieftinătatea tuturor, și e rugat fiecare să binevoască a se convinge prin comandarea vre-unui lucru cât de mic. Ori-ce comandă se va efectua imediat cu rambursă, și la cas de inconvenientă se va primi înapoi fără contradicere, se va schimba sau se vor înapoia banii.

Deșteaptă-te!
Numai fl. 2.50

costă un orologiu de deșteptare bine regulat, executat conform desenului, în dulap splendid de nickel, cu arătător de secundă și cu un clopot deșteptător ce sună foarte frumos, durabil lucrat, umbil și deșteptător foarte punctual; e netăgăduit cel mai frumos și ieftin orologiu. Prețul scăzut numai **2.50**

aceleși deșteptător cu arătător mecanic de dată ce funcționează de sine în eternitate **fl. 3.50.**

Numai fl. 4.50
Concert-Armonica,
 excelent acordată și fină

cu 12 clape, cu bas, pe care se pot cânta toate piesele din lume. Cel mai splendid instrument musical, trainic și frumos lucrat, **numai fl. 4.50.**

136 recuise de scris.
Numai fl. 1.—

1 casseta elegantă conține următoarele: 50 coale hârtie de epistolă fină, octav. 50 picuri bune ce se potrivesc la hârtie. 3 condeie de penă franceze durabile împreună cu capsule. 3 excelente creioane Hardmuth. 24 pene de scris într-o cutie. 1 frumos notes legat în lack. 1 coală hârtie sugătoare roșă. 1 lineal de lemn de cedru cu centimetru. 2 leniare și gumă.

Fiecare se-și cruțe plumănilor și se-și cumpere pentru fl. 1.50
 8 bucați recuise de fumat:

1 pipă de lemn cu scurgere, 1 vergea fină potrivită la ea, 1 jăcău de pele fin, 1 aparat de foc de buzunar, calitate neruinabilă, 1 țigăre de țigară, 1 sipcă de țigaretă igienică, spumă de mare, 1 excelentă pipă de casă scurtă 1 vergea pe potrivireală.

Toate împreună fl. 1.50.

10 daruri prețioase.
Numai fl. 2.—

1 orologiu de bronz, care merge bine regulat, 1 sipcă de țigaretă de spumă de mare, 1 țigăre de țigaretă, țesătură de artă, 1 aparat de foc veșnic, 1 cravată de mătășă și atlas, 1 ac de cravată cu petri, 1 creion de nickel cu penă, 1 briceag și scobitoare de dinți, 1 inel cu petri, 1 suvenir de Viena ca obiect de lux.

Toate 10 darabe laolaltă costă fl. 2.

Numai fl. 6.50
 costă un rînd de haine bărbătesci

modern, elegant, splendid, de toamnă și de iarnă, din materii de toamnă și de iarnă din Brunn, în ori-ce mărime și în ori-ce culoare, asadar laolaltă

1 năr. pantaloni, 1 giletă, 1 roc.

I. calitate	II. calitate
Un rînd întreg	fl. 8.50
fl. 6.50	III. calitate
	fl. 10.50

Drept măsură e suficient să se arde la comandă lungimea pantalonilor, cuprinsul pieptului și lungimea mânecilor, precum și culoarea dorită a vestimentelor. Mustre nu se pot trimite, deoarece se află numai rînduri întregi.

Aceleși vestimente pentru băieți după măsură dela 6—13 ani, fiecare calitate cu fl. 2 mai ieftin.

97 cr. Fiecare articol 97 cr.

1 orologiu de bronz ce merge regulat, cu garanță 97 cr.	1 lanț de orologiu din aur artificial cu acățătoare 97 cr.	1 inel din aur-doucle cu petri 97 cr.	1 medalion din aur artificial, cu petri 97 cr.	1 brățar dela expoziția din Paris 97 cr.	1 medalion de inimă din argint veritabil, probat 97 cr.
1 cămașă de iarnă din peluș de Persia, cu vată călduroasă 97 cr.	1 pălărie bărbăt. din păsă moale foarte țigătoare 97 cr.	4 cravate bărbăt. fiecare în altă formă și culoare, foarte fine 97 cr.	1 păreche mănuși călduroase pentru iarnă, din lână 97 cr.	1 jachetă de lână pentru dame și bărbați 97 cr.	1 păreche pantaloni de lână (sistem Jäger) pentru domni 97 cr.
1 cămașă bărbătească, foarte fină gătă, albă ori colorată 97 cr.	1 păr. ismene bărb. din pânză de casă bine lucrate 97 cr.	6 păr. ciorapi bărb. într-o culoare ori cu vergi frumoase 97 cr.	3 păr. ciorapi fem. într-o culoare sau cu vergi frumoase 97 cr.	1 corsetă cuirasată, fason parisian, foarte durabilă 97 cr.	12 batiste, cu margini colorate, chivite 97 cr.
1 cămașă femeiască din șifon ori în cu broderii 97 cr.	1 corsetă de noapte din șifon cu broderie fină 97 cr.	1 păr. ismene fem. din șifon, cu broderie fină 97 cr.	1 sucnă călduroasă, cu broderie 97 cr.	3 șorturi de casă, mostre frumoase și moderne, veritabil de spelat. 97 cr.	1 șorț de lister, calitate bună, caro, chivit, 7/8 de mare 97 cr.
1 jachetă de dame din creton francez lucrată 97 cr.	1 haină de iarnă gata pentru copii dela 1—3 ani 97 cr.	1 covor de pat din stofă de jute desin frumos 97 cr.	1 cearecea de tot mare și gată 97 cr.	6 merindare de in, mari și tari 97 cr.	6 ștergare, calitate bună, caro, chivite 97 cr.
1 față de masă bună damast alb ori colorată 97 cr.	6 serviette pe deplin de mari, albe ori colorate 97 cr.	1 năframă de mătășă 1 cot de mare și în ori-ce culoare 97 cr.	3 batiste de mătășă de Lyon, în mai multe culori 97 cr.	1 evantai cu zugrăvire artistică, foarte frumos 97 cr.	1 năframă mare călduroasă pentru dame, 3/4 de mare 97 cr.
1 pipă din spumă de mare artificială 97 cr.	1 spiț de țigară spumă de mare veritabilă cu chichilbar 97 cr.	1 pipă pentru burghezi, spumă de mare artificială cu vergea cu tot 97 cr.	1 aparat de foc, aprinde însuși cu țeava fulgerului 97 cr.	1 portmoneu tot din pele cu încheietoare 97 cr.	1 portmoneu pentru bani și documente 97 cr.
1 lămpaș cu o lumină intensivă 97 cr.	1 șatule de cusut de mătășă cu scule de cusut 97 cr.	1 album pentru fotografii, foarte fin 97 cr.	1 briciag cu 4 tășuri, cu aparat pentru scoaterea dopurilor. 97 cr.	1 crucifix din metal topit, nu se poate sparge 97 cr.	1 oglindă de părete 3 cm. de mare, în cadru de nuc 97 cr.
6 linguri de supă din argint de Phönix veritabil 97 cr.	6 furculițe franc. din argint de Phönix veritabil 97 cr.	3 cuțite de masă din argint de Phönix veritabil 97 cr.	12 lingurițe de cafea din argint de Phönix veritabil 97 cr.	1 lingură mare de supă din argint de Phönix veritabil 97 cr.	2 fesnice de salon argintărite fin, formă frumoasă 97 cr.
1 fițoare de zăhar splendid argintărită și fină 97 cr.	1 moară de cafea cea mai bună construcție, durabilă 97 cr.	6 tase de cafea calitate bună neperitoare 97 cr.	Împăratul și Împărăteasa, 2 frumoase figuri de decorațiune 97 cr.	3 broșuri de dame în mostre deosebite 97 cr.	1 briciu, tăș englez veritabil, foarte ascuțit 97 cr.

Oroloage de buzunar
 regulate precis, recunoscute ca de cea mai excelentă calitate, cu mecanism-remontoir veritabil, neperitor, de argint, metal lustruit, precum și de argint probat de 13 loți, admirabil lucru, foarte frumos

gravate, cu sticlă de cristal, cu aparat de secundă și arătătoare, toate se trag la mâner fără cheie și ajustate splendid cu toate inovațiile tehnice moderne de arta orologeriei, regulate precis foarte punctual, se capătă în 4 sorte.

Numai fl. 4

costă un orologiu de buzunar-remontoir de argint-nickel, fără cheie, cu arătător de secundă bine regulat, sticlă plană și instrument de arătare mecanic. Mai departe aceleși orologii remontoir de argint veritabil de 13 carate **fl. 8.50.**

I. sortă în nickel, oroloage-remontoir cu capac dublu, cooperiș elastic fl. 6.	II. sortă oroloage-remontoir de argint veritabil prob. prin ofic. c. r. fl. 8.	III. sortă oroloage-remontoir anker cu capac dublu de argint veritabil pe 15 rubine bogat gravate pentru dame fl. 10.
---	---	--

Lanțuri de orologiu elegante, aurite, cu acățătoare **fl. 1.** Elegante lanțuri de orologiu aurite facon de panzer **fl. 1.**

Lanțuri pentru orologiu de argint curat, probate de oficial c. r. de monete, cu acățătoare fine și curat de argint, medalion sau cheie

I. calitate argint curat fl. 2.85.	II. calitate tarie mijlocie fl. 4.	III. calitate sorta cea mai grea fl. 5.—
---	---	---

Un „Mignon“ de Viena orologiu cu pendulă
 50 cm. mare costă numai **5.50**
 splendid ajustat
 cu garanță de 5 ani.

Aceste oroloage cu pendule sunt în dulăpuri de lemn de nuc gothice bogat sculptate, montate, cu sticlă, au un ornament cu politură fin ce se poate îndepărta și au un mecanism aproape neruinabil.

Cheia cu care se trage orologiu e dublă, mecanismul, acurat regulat pe secunde, așa că un asemenea orologiu cu pendulă neîntrecut în ce privește mersul excelent, e cea mai frumoasă și bizuită mobilă.

Aceleși orologiu cu pendulă cu mașină ce face se bată **fl. 6.50.**

Oroloage mari de saloa cu pendulă 1 mtr. înalt. la 14 zile se trage odată **fl. 7.85.**

Aceleși cu mașina de băție numai **fl. 12.—**

1 bucată, 30 coți pânză de munte fl. 5.50.	1 bucată, 30 coți șifon fl. 5.50.	1/2 duzină batiste albe de in veritabil 90 cr.	1 garnitură de cafea colorată, 1 față de masă, 6 serviette fl. 2.25.
1 bucată, 30 coți gradual bun de atlas fl. 6.50.	1 rînd de haine de pat colorate fl. 6.50.	6 bucați cearecafuri nechivite, 3 coți de lungi 2 coți de late fl. 3.50.	1 duzină ștergare de in, Damast fl. 2.50.
1 bucată, 30 coți barchet alb fl. 6.50.	1 duzină batiste de in, cu marginea colorată fl. 2.25.	0 garnitură de bouret, din cea mai fină materie de bouret fl. 10.—	1 rest de covor 6 metri fl. 2.—

Oglindă de părete în cadru de aur fin
fl. 1.90.

pro bucată, câtă vreme ține proviziunea. Aceste oglinzi ce arată foarte frumos, limpede și luminos sunt în cadre de aur splendid aurite și decorate cu arabesce, circa 55 centimetri de înalțe și 40 centimetri de late, o decore pentru ori-ce locuință, de aceea nimeni să nu întârzie a comanda cât mai în grabă. Mai departe se află și oglinzi mai mari, 67 centimetri de lungi și 47 centimetri de late, a **fl. 4.65.**

Colosal de ieftin, bun și durabil.
1600 bucați de pantaloni de iarnă

gata, durabil în diverse mostre, eleganți și fini, pe care s'am primit în loc de plată, sunt silit câtă vreme mai ține proviziunea, se-î vînd în detal sau en gros cu următoarele prețuri fabuloase:

Sorta I-a din stofe de modă gătite.	fl. 1.90
Sorta II-a din stofe de Brunn.	fl. 3.—
Sorta III-a din stofe de lână de oale	fl. 4.50

Toți pantalonii sunt gătite după cel mai nou jurnal din stofe tari de iarnă și elegant. La comanda din afară e drept măsură suficientă lungimea pasului și cuprinsul pântecului.

Dela un transport
 rămase în restanță 3000 bucați

Țoale pentru cai de cavalerie
 se dau repede cu jumătate preț din cauză că s'a sistat liferarea. Țoalele aceste minunat de bune sunt 175 cm. lungi și 130 cm. late, provădate cu vergi colorate, groase ca scândura, călduroase ca cojoșul și costă acumă cât durează depozitul

1 bucată fl. 1.68	1 păreche fl. 3.30
--------------------------	---------------------------

comanda se efectuează imediat la solvire prin mandat postal sau trimitere cu rambursă, dacă nu se potrivește, la cerere se înapoiază banii.

Țoale pentru cai de lucru
 pro bucată 2.50

de o exportatiune minunată durabilă și frumoasă.

Surprinsă mare!

Sunt însărcinat din partea unui fabricant notabil ce se luptă cu calamitatea plășilor, a vînde un deposit întreg de **32,000 bucați excelente, mari, groase, moderne, neasemenat de călduroase, drăgălașe**

Broboade
 de cea mai bună calitate de cheviot de iarnă 2 coți lungime și 2 coți lățime

cu cinci lungi răsucii, în toate colorile plăcute, pe când aceste broboade de iarnă minunate, s'au vîndut mai înainte cu **fl. 3.50** bucată, de sigur că acumă trebuie să fie ori-ce damă veselă când o asemenea broboadă grea o capătă cu **fl. 1.50.**

Comandele se fac contra rambursă de către firma plenipotențiată: **mari de tot 9/4—10/4**

broboade de iarnă „Himalaya“

calitate I. fl. 6.	calitate II. fl. 3.	calitate III. fl. 6.
---------------------------	----------------------------	-----------------------------

Numai fl. 5
 costă **rocuri de pousse**

Numai fl. 1.80
 costă **jachete de iarnă**

elegante, gata, călduroase, cupțușite, din cel mai bun pousse sirian, pentru ori-ce măsură, în ori-ce mărime, în toate colorile, de toamnă și de iarnă. Sortă mai fină **fl. 6.—**

pentru domni și dame, în cele mai frumoase culori de modă, se mai după ori-ce trup, e cea mai bună îmbrăcăminte de iarnă și de toamnă. Numai **fl. 1.80.** Din Cheviott **fl. 3.—**

Fiecare comandă, fie ori-cât de mică, se va trimite sub controlă îngrijită pe lîngă rambursă postală. — Tot ce nu corăspunde se primesce momentan îndărăt, se schimbă și se retrimite banii. — Comandele sînt de a se adresa:

FEKETE'S Lieferungs-Magazine internationaler Waaren,

zur „ung. Krone“, WIEN, 5. Bezirk, Rüdigergasse Nr. 113 = Nr. 113.